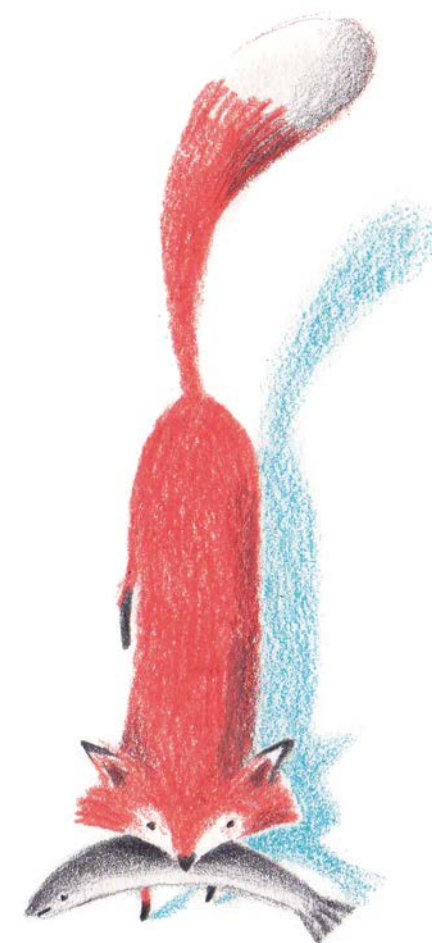

Fragment uit Riet Wille & Sassafra De Bruyn, *Als een vossenstaart op een landkaart*, De Eenhoorn, 2022. Dit fragment mag uitsluitend gebruikt worden voor educatieve doeleinden en mag niet verder worden verspreid.

HOE DE BEER AAN ZIJN KORT STAARTJE KOMT naar een fabel uit Zweden

Op de markt heeft Vos wat forellen gejat,
die nuttig hij op de graskant van een pad.
Een hongerige beer kijkt hem kwijlend aan
en vraagt 'Waar komt dat maaltje vandaan?'
'Ha, ha,' smakt Vos, 'jou wil ik wel verklappen,
waar de vissen vanzelf toehappen.'
'Alsjeblief, ik smeed je, vertel het gauw.
Mijn maag **knort** in deze winterkou.'
Vos lacht, 'Oké!
Kom maar mee!
Maar let op! Je mag het niemand vertellen.
Dus na jouw visvangst, geen toeters en bellen!'
'Dat beloof ik op mijn berenhart,' broemt Beer.
Dus Vos vergezelt hem op weg naar het meer.

‘Kijk,’ wijst Vos, ‘daar, zie je dat gat in het ijs?
Op die plek heeft **elke** visser **altijd** prijs.
Laat voorzichtig je staart in het water hangen,
zo kan je een heleboel maaltijden vangen.
Maar heb geduld, geef de vissen ruim de tijd,
al voel je snel dat de eerste in je staart bijt.
Ik geef wel een seintje: haal die staart eruit!
En dan bewonderen we samen de buit.
Zelf wandel ik op
en neer, zo help ik wat
en maak de vissen wegwijs naar dat gat.’
‘Dank u zeer,’ broemt Beer.
Vos loopt heen en weer.
*(Br, denkt Vos, dat doe ik niet voor jou,
maar omdat ik bibber van de kou.)*

Na een kwartier vraagt Vos:
‘**Wat vertelt die staart?**’
‘Wel,’ meent Beer, ‘ik voel dat hij verzwaart.’
‘Blijf rustig zitten,’ zegt Vos. ‘Het komt wel goed.
Je voelt gewoon wanneer die staart eruit moet.
Dat voel je **zelf** wel aan,
sorry, nu moet ik gaan.
Morgen kom ik wel even langs. Gegroet!’
*(Ja, deze toestand is heel triest.
Beer beseft niet dat zijn staart vastvriest.)*

Een dag later ...
‘Klop, klop. Hallo! Hoe verliep de staartentruc?’
‘Snik, snik,’ snottert Beer, ‘ik heb ook nooit geluk.
Het was de tijd om mijn staart eruit te halen,
maar put en pot vol honing, wat was dat balen!
Ik trok en trok en **trok**, echt,
ik raakte bijna niet meer recht.

Snik, snik, snik, snik, snik, snik,

die vissen waren **sterker** dan ik.’
Beer draait zich om, wiebelt met zijn kont
en vraagt Vos
wat hij van zijn trieste mini s t a a r t j e vond.

